Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 234

particeps esse nequiret. Notandū aūt qꝫ quod de
carnali dixit: hoc etiā de spirituali est generatione
sentiendū: nequaq̄ videlicet eā postq̄ semel exple
ta fuerit posse repeti. Siue em̄ heretic⁹ siue scis/
maticus siue facinorosus quisq̄ in confessiōe san/
cte trinitatis baptizet: nō valet illc q̇ ita baptizat⁹
est a bonis catholicis rebaptizari: ne confessio vel
inuocatio tanti noīs videat̄ annullari. Et qꝫ ni/
codemus ad p̄mā dn̄i r̄n̄sionē sollicit⁹ quō sit in/
telligenda diligēter inq̇rit: meret̄ iā plani⁹ istrui:
et qꝫ secūda natiuitas nō carnalis sed spiritalis ē
Tex. audire. R̄n̄dit nanq̄ illi iesus: ¶ Amē amen dico
tibi: nisi q̇s renat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ spūsancto nō pōt
introire in regnū dei. Cui⁹ natiuitatis modū sub
sequēter exponēs: prorsusq̄ a carnali distinguens
Tex. ait: ¶ Qđ natū est ex carne caro est: ꝛ qđ natū ē ex
spū spūs est. Natura spūs inuisibilis: carnis visi/
bilis ē: atq̄ iō carnalis generatio visibil'r admini
strat̄ visibilib⁹ incremētis: q̇ in carne nascit̄ p eta/
tū momēta pficit: spiritalis aūt generatio tota in
uisibiliter agit̄. Nā videt̄ q̇dē baptizādus: in fō/
tē descēdere: videt̄ aq̇s itingui: videt̄ de aq̇s ascē/
dere: q̇d aūt in illo lauacrū regenerationis egerit
minime pōt videri. Sola hoc fideliū pietas no/
uit qꝫ pctōr in fontē descēdit: sꝫ purificat⁹ ascēdit:
fili⁹ mortis descēdit: ꝛ fili⁹ resurrectiōis ascēdit: fi
lius p̄uaricationis descēdit: sꝫ fili⁹ recōciliationis
ascēdit: fili⁹ ire descēdit: sed fili⁹ miscđie ascendit:
fili⁹ diaboli descēdit: sed filius dei ascēdit. Sola
hec ecclesia mater que generat nouit. Ceterū ocu/
lis insipientiū videt̄ talis exire de fonte q̄lis itra/
uit: totūq̄ ludus esse qđ agit̄. Vn̄ in fine vidētes
Sap. 5. glīam sanctorū dicēt gementes in tormentis: Hi
sunt quos aliq̄n habuim⁹ in derisum: ꝛ in silitu/
dinē improperij. Quō ḡ cōputati sunt inter filios
1. Joh. 3. dei? Et apl's iohānes: Charissimi inquit nūc filij
dei sum⁹ ꝛ nōdū apparuit q̇d erimus. Qđ ḡ natū
est ex spū spūs est: qꝫ q̇ ex aq̄ ꝛ spū regenerat̄: inui
sibiliter in nouū hoīem mutat̄: ꝛ de carnali effici
tur spiritalis. Qui iō recte nō solū spiritalis sꝫ eti/
am spūs vocat̄: qꝫ sicut sub̄a spūs inuisibilis ē no
stris aspectib⁹: ita is q̇ p grām dei renouat̄ inuisi/
biliter fit spiritalis ꝛ dei fili⁹: cū visibil'r oīb⁹ caro
Tex. ꝛ fili⁹ hoīs appeat. Seq̇t̄: ¶ Nō mireris qꝫ dixi ti
bi oportet vos nasci denuo. Spūs vbi vult spirat
ꝛ vocē ei⁹ audis: sed nō scis vn̄ veniat aut quo va/
dat. Sic est oīs qui natus ex spiritu. Spūs vbi
vult spirat: qꝫ ip̄e hꝫ in ptāte cuius cor gratia sue
visitationis illustret. Et vocē eius audis: cū te p̄/
sente loquit̄ is q̇ spūsancto replet⁹ ē. Sed nō scis
vnde veniat ꝛ q̊ vadat: qꝫ etiā si te p̄sente quēpiā
spūs ad horā impleuerit: nō potes videre quō eū
intrauerit vel quō redierit qui natura ē inuisibi/
lis. Sic est oīs qui natus est ex spū. Et ip̄e em̄ (in
uisibiliter agēte spū) incipit esse qđ nō erat: ita vt
infideles nesciāt vnde veniat aut quo vadat. i. q̇a
a gratia regenerationis venit in adoptionē filiorū
dei: ꝛ vadit in pceptionem regni celestis. Queren/
te aūt adhuc nicodemo quō possent hec fieri sub/
Tex. iūxit dn̄s dicēs: ¶ Tu es magister in israel et hec
ignoras? Nō quasi insultare volens ei qui magi/
ster vocet̄ cū sit ignar⁹ sacrorū celestiū: sꝫ ad hūili/
tatis illū viā puocās sine qua ianua celestis non
Tex pōt inueniri. ¶ Si terrena dixi vobis ꝛ nō credi/
tis: quō si dixero vobis celestia credetis? Terrena
illis dixit: vt in sup̄iori lectiōe iuenim⁹: cū de pas/
siōe ac resurrectiōe sui corpis qđ de terra assūpse/
rat loq̇ret̄ dicēs: Solui te templū h̄ ꝛ in trib⁹ die Joh. 2.
bus excitabo illud. Nō tn̄ credebāt v̄bo qđ dixit:
sꝫ neq̄ q̇dē intelligere valebāt: qꝫ nō de alio q̄ꝫ de
tēplo corpis sui diceret. Qui ḡ terrena audientes
nō capiebāt: q̄ꝫto min⁹ ad celestia. i. diuine genera
tionis capiēda mysteria sufficiūt? Addit aūt ad/
huc dn̄s: ꝛ de celestib⁹ sacramētis ꝛ de terrenis in/
struere eū quē vidit sapiēter ac diligēter his q̄ au/
dit intēdere. Celestis nāq̄ ascēsio ei⁹ ad vitā sem/
piternā: terrena v̄o exaltatio ei⁹ ad mortē tpalem.
Dicit ḡ de celestib⁹: ¶ Et nemo ascēdit in celū nisi Tex.
q̇ de celo descēdit filius hoīs q̇ est in celo. Subiū
git vero de terrenis: ¶ Et sicut moyses exaltauit Tex.
serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs.
Merito aūt querit̄ quō dicat̄ filius hoīs vel de
scendisse de celo: vel eo tpe quo hec loquebat̄ in
terra iam fuisse in celo. Nota. est nanq̄ confessio
fidei catholice: qꝫ descendēs de celo filius dei filiū
hoīs in vtero virginali suscepit: cumq̄ cōpleta
dispēsatiōe passiōis sue resuscitauit a mortuis: ꝛ as
sumpsit in celū. Non ḡ caro xp̄i descendit de celo:
neq̄ ante tp̄s ascensionis erat in celo. Et qua ratī
one dicit̄: nisi q̇ descendit de celo filius hominis q̇
est in celo: nisi qꝫ vna xp̄i psona est in duabus exi
stens naturis? Atq̄ ideo filius hoīs recte dicit̄ et
descendisse de celo: ꝛ ante passionē fuisse ī celo: q̇a
qđ in sua natura habere nō potuit: h̄ in filio dei a
quo assumptus ē habuit: sicut pter eandē vnius
xp̄i psonam que ex duab⁹ extat naturis apl'us ait:
Vos spūssanctus posuit episcopos regere eccl'iam Act. 20.
dei: quā acq̇siuit sanguine suo. Neq̄ em̄ de⁹ ī sua
substātia: sed in hoīe assumpto: sanguinē quem p
ecclesia funderet habuit. Hinc etiā psalmista dic:
Ascēdit de⁹ in iubilatiōe. Quō em̄ deus nisi ī ho/ Ps. 46.
mine ascenderet: q̇ in sue natura maiestatis semp
vbiq̄ p̄sens adest? Sed ꝛ hoc q̄rendū quō dictū
sit: ꝛ nemo ascēdit in celū nisi q̇ descēdit de celo: cū
oēs electi veraciter ↄfidant ascensuros se in celum:
pmittente sibi dn̄o: qꝫ vbi ego sum illic ꝛ mini/ Joh. 12.
ster meus erit. Cui⁹ tn̄ modū questiōis aptissima
ratio soluit: qꝫ videlicet mediator dei ꝛ hoīm ho
mo xp̄s iesus: electorū oīm caput est. Itēq̄ oēs
electi eiusdēq̄ capitis mēbra sūt: dicēte apl'o: Et Eph. 1.
ip̄m dedit caput supra oēm eccl'iā. Et rursū: Vos 1. Cor.
em̄ estis corpus xp̄i: ꝛ mēbra de mēbro. Nemo ḡ
ascēdit in celū nisi q̇ descēdit de celo: fili⁹ hoīs q̇ ē ī
celo. Qđ est apte dicere: Nemo ascēdit in celū nisi
xp̄s in corpe suo: qđ est eccl'ia: q̇ in seip̄o quidē pri/
mū cernentib⁹ apl'is eminētioribus nimirū mem
bris suis ascendit: ꝛ exinde in mēbris q̄tidie ascen
dens se colligit in celū. Hinc est em̄ ꝙ ip̄m corp⁹
eius inter aduersa p̄n̄tis seculi dep̄hēsum glīatur
ꝛ dicit: nūc aūt exaltauit caput meū sup inimicos
meos. Ac si apte dicat: Qui occisum a iudeis xp̄m
caput videlicet meū suscitauit a mortuis ac frustra
tis oībus inimicorū insidijs subleuauit in celū:
spero ꝙ me etiā de p̄n̄tib⁹ piculis eruens: meo ca
piti iūgat in regno. Quia ḡ nemo ascēdit in celum
nisi q̇ descendit de celo: q̇sq̇s in celū ascēdere desi
derat: ei q̇ descēdit de celo et ē in celo se vera fidei
dilectionisq̄ vnitate ↄiūgat: apte intelligēs: quia
nullo alio ordine nisi p eū q̇ descendit de celo pōt
ascēdere in celū. Vn̄ alias ip̄e dicit: Nemo venit Joh. 14.
ad patrē nisi p me. Hec iō nicodemo: iō cūctis ꝺz
cathecuminis: vt discāt eis mēbris renascēdo in/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0234
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG